

imel svojo pravico, moliti smo še smeli v svojem jeziku. Ravno naša škofija je tudi bila, ki je rešila na tisoče Slovencev po Slovenskih goricah in Murskem polju, da niso poginili v tujem narodu, naša škofija je bila, ki je zabranila, da ni bilo odtrganih še več Slovencev od svojih bratov. Največji naš škof, Anton Martin Slomšek, je tudi bil, ki je začel buditi med najbolj preprostim ljudstvom, ki se za njega nihče ni brigal, veselje in zanimanje za izobrazbo, ko je ustanavljal za kmečke in delavske otroke nedeljske šole, ko je pisal za nje knjige, ko je dal pobudo, da so ustanovili Mohorjevo družbo, ki že skoro 80 let skrbi za izobrazbo našega ljudstva. In živi ta Slomškov duh v naši škofiji naprej. Zraven naših cerkev stojijo tudi društveni domovi, v katerih dobiva naše ljudstvo, posebno mladina, splošno izobrazbo, da se lahko meri z drugimi omikanimi narodi. Ta cerkveni duh, duh ljubezni in pomoči, pa ni pozabil tudi na gmotne potrebe, rodil je veliko ustanov, ki hočejo lajšati telesno bedo, ki hočejo dati potrebnim tudi gmotno pomoč.

Res, v teh 7 stoletjih je živela naša škofija z našim ljudstvom. Kako se je veselila, če se je veselilo ono, kako je žalovala, če je jokalo ono! Kako ogromne zaklade dušnega bogastva je dala našemu narodu! Kako je lepšala, lajšala, dvigala gor v nebeske višave naše življenje! Take obletnice, ob katerih pogledamo malo nazaj, nas takorekoč prisilijo, da se zavemo, kaj je sv. Cerkev, da spoznamo, da ni prazna beseda, če imenujemo Cerkev našo mater. Pri takem pogledu mora priti človek res do prepričanja, da v Cerkvi živi in deluje naprej neskončno dobrotljivo Srce Odrašenikovo, da živi in deluje v Cerkvi oni, ki je govoril: »Pridite k meni vsi, ki ste trudni in obteženi in jaz vas bom poživil«, da živi in deluje v Cerkvi Kristus — Odrašenik in Zveličar.

Danes jih je veliko, ki se odtegujejo Cerkvi, ki odklanjajo njeno vodstvo, češ, danes smo ljudje že sami toliko pametni, da se znamo voditi. Pa, ali se jim ne godi kakor otroku, ki hoče biti bolj pameten ko mati? Cerkev Kristusove nam nihče ne more nadomestiti. Res, da so v Cerkvi in jo zastopajo tudi ljudje, velikokrat ljudje, ki imajo slabosti in nedostatke. A zadi za temi človeškimi slabostmi in nedostatkami živi božja resnica in božja dobrot, ki je svetu tako potrebna. Le pomislimo, kako bi bilo na svetu, ko bi Cerkev ne bilo, ko ne bi bila nikdar učila, nikdar krepčala in dvigala duše! Le pogledajte, kako je tam, kjer zametujejo Cerkev! Ali ne vidite povsod propadanja?

Ko so začeli zapuščati Kristusa njegovi poslušalci, je vprašal apostole, če hočejo tudi oni oditi. Peter mu je odgovoril: »Gospod, kam hočemo iti? Ti imaš besede večnega življenja.« To velja tudi nam. Kam hočemo iti od cerkve? Kje bomo potem našli resnico? Kje bomo našli ljubezen? **Le Cerkev ima besede življenja!**

Veliki teden v Jeruzalemu. Vsako leto ob Veliki noči je v Jeruzalemu veliko romarjev, da bi na mestu, kjer je Kristus trpel, preživeli veliki teden in Veliko noč. Letos je bilo v Jeruzalemu

izredno veliko število romarjev iz vseh delov sveta in iz vseh narodov. To je bilo posebno opaziti veliki četrtek zvečer. To noč preživijo pobožni romarji v vrtu Getsemani, kjer je Kristus potil krvavi pot. Letos so bile zasedene vse ceste in vse doline ter griči okoli Oljske gore od pobožnih romarjev, ki so hoteli na Oljski gori opraviti svojo pobožnost. Med drugimi sta bila letos med romarji v Jeruzalemu tudi dva princa, italijanski prestolonaslednik in saksonski princ Ivan Jurij.

Verske pravice narodnih manjšin. Ko je sprejel papež Pij XI. nemškega škofa Berninga iz Osnabrück-a v avdijenci, je odločno izjavil, da imajo narodne manjšine pravico, da imajo verski pouk in dušnopastirsko oskrbo v materinem jeziku. Škof Ledochovski pa je postal mučenik tega načela in ga je Pij IX. v priznanje povišal za kardinala. Da bi le hoteli Italijani te papeževe besede poslušati!

Prvak mehikanskih katoličanov umrl. Te dni je umrl v prežnanstvu primas ali prvi nadškof mehikanskih katoličanov Mora y del Rio. Bil je že zelo star in je težko prenašal prežnanstvo iz svoje domovine ter je bil za njega najhujši udarec, da je moral umreti v tuji zemlji, ne da bi še enkrat videl svojo domovino.

Novo preganjanje katoličanov na Ruskem. Kakor poročajo iz Rusije, je vlada odredila, da morajo vsi katoliški duhovniki podati izjavo, da brez vsakega ugovora sprejemajo vse sovjetske cerkvene postave, med drugimi tudi, da ne občejuje s papežem drugače kakor potom sovjetske vlade. Kateri duhovnik ne bi hotel podati te izjave, bo moral v prežnanstvo v Belo morje. Če se ta poročila uresničijo, bo to zelo hud udarec za ruske katoličane. Ker duhovniki po svoji vesti ne morejo dati take izjave, bodo morali v prežnanstvo, verniki pa bodo brez duhovnikov prepuščeni samim sebi.

Katoličani v Zedinjenih državah. Po najnovejših poročilih je v Zedinjenih državah v Ameriki 19.689.049 katoličanov, 205.753 več kakor lani. Duhovnikov je 25.773. Semenišč, v katerih se vzgajajo duhovniki, je 141. Svojih verskih šol imajo katoličani 7061 — od lanskega leta so ustanovili 66 novih — obiskuje jih 2.281.837 otrok. Število cerkev znaša 18.283. Iz drugih ver je lansko leto v katoliško Cerkev prestopilo 33.991 ljudi. Gotovo razveseljiv na predek! —

NOVICE

Zveza slovenskih vojakov iz svetovne vojne v Ljubljani priredi letos na dan Vnebohoda Gospodovega 17. maja veliko romanje vseh bivših vojakov iz svetovne vojne, vseh invalidov, vseh sorodnikov padlih vojakov v prelepo Savinjsko dolino v Petrovčah pri Celju. V Petrovčah se ta dan vrši žalna slavnost za vse padle vojake Lavantinske škofije, maša zadušnica, pridiga č. g. vojnega kurata Bonača, govori raznih govnikov, med drugimi predsednika ZSV. g. majorja Colariča, veliko pokra-

jinsko zborovanje ter občni zbor Zveze slovenskih vojakov iz svetovne vojne. Svira rudarska gorba iz Velenja. Kn. šk. ordinarijat v Mariboru je to slavnost dovolil že 29. februarja 1928 pod št. 436, ministrstvo železnice pa je dovolilo polovično vožnjo do Petrovč in nazaj že 2. marca 1928 pod št. 19.526/28. Vsi udeleženci kupijo tam, kjer stopijo na vlak cel listek, ga dajo žigosat z mokrim žigom ter listka v Petrovčah ne smejo oddati, temveč velja ta listek za brezplačno vožnjo nazaj. V Petrovčah pa dobijo potrdilo, da so se slavnosti res udeležili. Pravico do polovične vožnje imajo vsi ljudje brez razlike spola, kateri se bodo slavnosti dne 17. maja v prelepi Savinjski dolini pri Marijini cerkvi v Petrovčah udeležili. Vabite se torej vsi 17. maja v Petrovče. — Zveza slovenskih vojakov iz svetovne vojne v Ljubljani.

Romanje k Mariji Bistrički na Hrvaškem. Kakor lansko leto bo tudi letos o Binkošti veliki romarski shod pri Mariji Bistrički na Hrvaškem. Za Slovence bo v četrtek pred Binkošti (24. maja) in v petek (25. maja) popoldne ob 4. uri pridiga in litanije. Za Slovence bo vodil pobožnost znani g. pater Ladislav iz Ptuja.

Romanje na Ptujsko goro. Dnevi romanja so 19. in 20. maja. Torej 19. maja bode šla procesija 42. leto od Sv. Lovrenca v Slov. gor. in od Male Nedelje na Goro. V soboto, dne 19. maja ob 5. uri odhod od Moravske kapele čez Senčak k Sv. Lovrencu. Tam bode ob 7. uri sv. maša za romarje. Po cerkvenem opravi se združeni romarji zberejo v procesiji pod vodstvom istega voditelja kot vsa leta. Na Ptuj pridejo častilci Marijini okrog pol 11. ure. Tukaj bode sv. maša za žive in pokojne romarje, po maši odhod na Goro. Če bode ugodno vreme bo zvečer 19. maja rimska procesija na Gori. Ker pride do 10 procesij na goro ta dan, se dekleta od vseh krajev vabite k tej procesiji. Isti dan bo na Gori tudi sv. birma.

Promoviral je v soboto 5. maja t. l. za doktorja prava na Ljubljanski univerzi g. Marijan Štupica iz Sv. Lenarta v Slov. gor.

Smrtna kosa. Iz Ponikve poročajo: Dne 1. maja t. l. je tukaj nepričakovano umrla vzgledna žena in blaga mati Amalija Esih iz Male vasi. Zapustila je pet otročičev, katerih največji je star komaj 8 let. Rada je podpirala katoliški tisk in pridno sodelovala pri cerkvenih organizacijah. Pokopali smo jo ob splošni žalosti faranov. Bog ji daj večni mir, njenim svojcem pa tolažbo!

Žrtve valov Drave pri veliki nesreči dne 10. aprila na Dravi pri Felberjevem otoku so poleg drugih bile tudi gospa Lešnik, žena mariborskega kolarja in njeni dve hčerkici. Gospa Lešnikova počiva že skoraj mesec dni na Pobrežju, ena hčerkica je v Dravskih valovih, drugo pa so našli v četrtek, 3. maja v bližini Preloga v Medjimurju. Prepeljali so jo v Maribor in so jo pokopali poleg njene mamice na Pobrežju.

K proslavi 700 letnice lavantinske škofije.

Kot zastopnik sv. Stolice se je pripeljal iz Beograda k proslavi 700 letnice obstoja lavantinske škofije g. apostolski nuncij. Zastopnik sv. Očeta je bil v Mariboru svečano sprejet in pozdravljen. Ob priliki te pomenljive cerkvene proslave pozdravljajo najvdanejši g. nuncija na slovenskih tleh sv. Stolici vdani lavantinski verniki ter mu kličejo: Pozdravljen in hvala ti za častitke in blagoslov, ki si ga prinesel celi škofiji od sv. Očeta!

Brzjavka sv. Očeta k proslavi 700 letnice lavantinske škofije. Sveti Oče je poslal škofu dr. A. Karlinu za proslavo 700 letnice lavantinske škofije ta-le brzjavo: »Ko sv. Oče Tebi in Tvojim ob 700 letnici ustanovitve lavantinske škofije iz očetovskega srca častita ter nebeških darov za zveličavni napredek vernikov od Boga prosi, Vam pošilja v vsej ljubezni svoj blagoslov.« — Kardinal Gasparri. — O poteku te za celo škofijo tolikanj pomenljive slovesnosti bomo poročali prihodnjic.

DUHOVNIŠKA ODLIKOVANJA.

Ob 700 letnici lavantinske škofije je prevz. g. knezoškof dr. Andrej Karlin dne 9. t. m. odlikoval naslednje p. n. gg.:

Za častnega kanonika je imenovan Mikuš Valentin, upravitelj šmarske dekanije pri Sv. Juriju ob juž. žel.

Za konzistorijalne svetovalce so imenovani dekanji: Podvinski Anton v Zavrču, Riepl Matej na Prevaljah, Šalamun Franc v Rogatcu, Weixl Jožef pri Sv. Križu pri Ljutomeru.

Za duhovne svetovalce: dekan Hüttner Karol v Vuzenici; upravitelj slovenjbiške dekanije Ozimič Jožef; župniki: Baša Ivan v Bogojini, Bednarik Rudolf v Gor. Lendavi, Čizek Alojz v Slovenjgradcu, Doberšek Ivan v Sevnici ob Savi, Fermé Gothard v Novi Štiti, Gorišek Ivan na Gornji Ponikvi, Gorjup Peter v Dolu, Hornböck Ivan v Mezici, Jodl Ivan na Polzeli, Kokelj Alojz na Vurbergu, Kosi Jakob pri Sv. Lenartu nad Laškim, Krančič Ivan v Grižah, Ozvatič Franc pri Sv. Martinu v Rož. dolini, Palir Jak. na Žusmu, Pšunder Ferdinand v Rušah, Schreiner Franc v St. Ilju pri Velenju, Spindler Franc pri Sv. Lovrencu na D. p., Štrakl Matej pri Sv. Petru pri Mariboru, Tratnik Jožef v Rajhenburgu, Vozlič Leopold pri Mariji Snežni.

Tebi gospod Badl v slovo! Živel si med nami 40 let, bil si Nемец, ljubil si pa nas Slovence ne kot soobčane, ampak kot ljudi enakih pravic, kar je dokaz v času najhujšega ponemčevanja, ko je tvoj gost, ki živi v Gradcu, trdil, da je tukajšnja zemlja nemška in ne slovenska. Ti gospod Badl si bil mož in si mu odgovoril, ako mi trdiš, da je zemlja nemška, delamo krivico Slovincem, kajti ta zemlja ni naša, ta zemlja je slovenska in mi smo gostje Slovencev, zato jim pustimo njihove pravice in z njimi v miru živimo. Tako si ti gospod Badl delal neumorno. Nisi si pridobil samo

zaupanja in prijateljstva, pridobil si našo ljubezen, ker ljubili smo te kot očeta. Bil si najboljši gospodar, kar dokazuje krasna graščina Viltuš, ponos občine, bil si najboljši svetovalec, največji dobitnik in podporNIK, od tebe nobeden ni šel praznih rok. Zato smo se zbrali na zadnji tvoj pot, skoraj vsi občani, tvoji prijatelji in znanci, tebi v zahvalo z gorečimi molitvami, videlo se je na rosih očeh spremljevalcev, blagodejni dež je padel na tvoj lepi Viltuš, ker tudi on je žaloval za teboj. Oče nebeški ti je prihranil ločitev iz Viltuša, kakor si želel in izjavil, vsem svojim prijateljem, bodem podal roko preden grem od tukaj, šel bom z žalostnim srcem od svojih prijateljev in od mojega lepega Viltuša, zato sem pa preskrbel za dobrega naslednika, ki si bo ravno tako pridobil vaše prijateljstvo kakor sem si ga jaz. Ljubi Badl, nismo se ti mogli zahvaliti za dobroto, dopolnil si svoje delo in ljubi Bog te je poklical, spremljala so te tvoja dobra dela in naše molitve. Ostani v trajnem spominu in počivaj v miru. — Soobčani.

Nesreča na Vurbergu. Vurberški posestnik in naš somišljenik Anton Pihler se je peljal v loge na oranje. Po strmi poti mu odpove zavora narkar so začeli konji z vozom drveti v divjem diru navzdol. Nesreča je hotela, da se je voz prevrnil, pri čemur je Pihler tako nesrečno padel, da mu je počila lobanja. Nesrečnik je obležal na mestu nezavesten. Prvo - omoč v nesreči mu je nudil vurberški sanatorij, sedaj se pa zdravi v Ptuj v bolnici. Želimo mu hitrega okrevanja!

Organizacija splavarjev iz Dravske doline. Osnovala se je 7. maja v Mariboru organizacija spodnjih in zgornjih splavarjev iz Dravske doline. Namen organizacije je: Ščititi vedno smrtni nevarnosti izpostavljene splavarje pred izmozgavanjem ter zlorabo od strani lesnih prekupecev in vletrgovcev.

Razno iz Zavrča. Ob petindvajsetletnici župnikovanja so vse občine župnije imenovalе mnogoč. g. dek. Antona Podvinski za njegove zasluge v dušnem pastirstvu in za gospodarski prosep župljanov svojim častnim občanom. Iz srca kličemo: Še na mnoga leta! — Zaporedoma dve nedelji je vladala žalost v sorodbinah Šostarič in Kokot, p. d. Torbak. Zapustila je namreč za vedno svoje drage sosedo skoraj 90 letna Torbakova babica, ker jo je potrla žalost radi prerane izgube drage vnukinje Marije, poročene Šešek, ki je zapustila 4 male otroke. Kljub visoki starosti je bila vedno vesela. Po svoji prijaznosti je bila znana daleč okoli. Naj bo obema Bog plačnik!

Bik v hiši. Dne 2. maja je bilo licencovanje bikov v Dravogradu. Prvo nagrado je dobil Ivan Oleško iz Libelič. To je razveseljivo! Manj razveseljivo je bilo obnašanje bika pri gonji domov. Na Koroškem imajo gumna ali skednje nad hlevom. Pod gumnom je včasih tudi kaka shramba ali hiša. Na gumno vodi od spodaj poševen most. Med potjo domov uide bik gonjaču, jo udari na gumno neke koč v Črnečah in ker je bil težek, mu zginejo tla in bik pade s stropom vred v hišico, kjer navadno

prebiva neki stari mož. Sreča je bila, da se je bik vsedel z zadnjim delom sred hiše tako, da je bil nepoškodovan in da moža ni bilo doma. Bil bi ubit ali pa bil od strahu vsled obiska skoz strop mrtev. Gonjač pravi, da je bik postal divji, ker je vohal kravje meso, katero je gonjač nakupil v Dravogradu in v nahrbtniku nosil.

Občinske volitve v Rušah so vendar potrajene. Ze Veliki četrtek, dne 5. aprila je bil izvoljen novi župan, šele zadnji četrtek, to je čez celi mesec, je bil potrjen. Socijalisti so namreč vložili ugovor proti volitvam in se trudili na vse pretege, da bi jih ovrgli. Niso štedili tokrat z denarjem, četudi vedno tarnajo čez slabe čase in nezadosten zaslužek; najeli so si drage odvetnike, da bi prodrli s svojim protestom. Njihov trud je razumljiv; saj je šlo samo za eden glas. Če se razveljavi edini glas večine, bi odločil zreb in mogoče — tako so upali — nam bo sreča mila in dobimo mi 9 odbornikov kakor pri prvih volitvah — in župan in vsi svetovalci, da bo ves občinski odbor v naših rokah! Pa ni hotelo biti! Ruše niso postale rdeče. Zaman so socijalisti iskali primerno mesto, kjer bi razobesili rdečo zastavo, zaman so najeli že godbo za slovesen obhod, zaman so že alarmirali ženstvo in mladino za glasno proklamacijo rdečih Ruš — pa zmaga ni hotela priti. Sicer čaka novega župana veliko delo na vseh poljih: treba bo izboljšati ceste, urediti novo občinsko hišo, popraviti dom za onemogle in otroški vrt, skrbeti za olepšavo Ruš itd. — Dela bo dovolj, če bodo socijalisti le hoteli delati!

Tovarna za vžigalice v Rušah je ustavila delo, deloma zato, ker so skladišča polna blaga in je promet premajhen, deloma zato, ker se stavi nov stroj. Tudi tovarna za dušik je odpustila mnogo delavcev; nabavila si je nove stroje, ki delajo hitreje in zahtevajo manj delavcev. Zato so ceste polne popotnikov, ki iščejo dela.

Huda nevihta s točo je razsajala zadnji četrtek po Dravski dolini. V Mariboru je padel samo rahel dež, v Rušah in naprej do Marenberga je debela toča pokrivala zemljo. Potoki so vsled močnega naliva močno narastli in voda je preplavila vrte in travnike. Letos je res čudno leto.

Oddaja del pri novih cestah v mariborskem okraju. Dne 3. maja se je vršila na okrajnem zastopu v Mariboru licitacija oddaje gradnje novih okrajnih cest. Preložitve Rajzmanovega klanca pri Jarenini je prevzela kot najcenejši ponudnik tvrdka Šlajmer, cesto Sv. Peter—Nebova stavbenik Nasimbeni, a Rošpoh—Kamnica stavbenik Aceto. Oblastni odbor je licitacijo že odobril. Z deli se začne takoj, tako da bodo te ceste že do jeseni gotove.

Poročila SLS.

Remšnik. Na Vnebohod po maši se vrši pri nas javen shod Slovenske ljudske stranke in sicer ob lepem vremenu pri cerkvi, če bo pa dež, gremo zborovat v župnišče. Kot govornik pride oblastni poslanec in odbornik g. dr. Veble iz Maribora. Ker stojimo pred občinskimi volitvami, je ta shod še toliko večje važnosti. Vabljeni so torej vsi, da se udeležijo v čim večjem številu.

Okrajni shod Slovenske ljudske stranke za kozjanski sodni okraj se vrši v Kozjem v nedeljo dne 13. maja ob 8. uri zjutraj, to je po rani službi božji v prostorih okrajne hranilnice. Govori predsednik oblastne skupščine